

Глобалізація призводить до того, що весь світ вважає:
їжа – це біг-мак, любов – це секс під 'їзді,
а одяг – це джинси.

Те, що
«регламентується
серцем,
совістю,
ГОЛОВОЮ»

Парламентські слухання на тему «Стан суспільної моралі в Україні» стали своєрідним подразником соціуму, політикуму, медіа. Предмет розмови – багатоярусний. Амбівалентний – з огляду на безліч індивідуальних етичних кодексів. Болючий – коли йдеться про подвійні стандарти ідейно дезорієнтованого суспільства. Бо ж аморальне часто-густо ховається під маскою пристойності, а цілком безневинні речі захисниками ходувльних норм нерідко тлумачаться як геть злочинні.

– Надзвичайно важливо, щоб за результатами слухань ми мали чіткий план дій і пропозицій у Верховній Раді, Кабінеті Міністрів, органах місцевого самоврядування, – зауважив на початку дебатів головуєчий, **заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО.**

Співдоповідач, **Голова Комітету з питань культури і духовності Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ** звернувся до товариства із запитанням:

– Чи є бодай якісь елементарні зрушення у відновленні, в нарощуванні моральності українського суспільства? Що ж відбувається в цій царині? У 2003 році два геніальні українські моралісти – Леонід Черновецький та екс-прокурор Геннадій Васильєв вносять у парламент **законопроект «Про захист суспільної моралі»...** Його слухно критикували. Бо він закріплював порушення прав людей. Він підпільно відновлював цензуру, причому цензуру небезпечну. Бо як знайти спеціаліста, котрий візьме на себе відповідальність установити, де еротика межує із сексом? Де знайдеться людина, яка візьме на себе відповідальність сказати: це – морально, а це – аморально? Безперечно, той орган, який мав би цим займатися, мав би складатися з найморальніших людей у суспільстві... Згідно з Постановою Кабінету Міністрів створено комісію (**Національна експертна комісія України з**

питань захисту суспільної моралі.

– **Ред.**) Її критикують з усіх боків, і дуже справедливо, тому що вона займається безпосередньо цензурою. Останній законопроект (**проект закону про внесення змін до Закону України «Про захист суспільної моралі».** – **Ред.**) є таким, за який голосувати не можна. А він уже прийнятий у першому читанні!

– Нині доводиться з гіркотою відзначати, як погіршується виховна та просвітницька робота в школах і вузах, закриваються дитячі заклади й молодіжні клуби, гуртки, спостерігається тотальне послаблення інституту сім'ї. А це призводить до аморалізації українського суспільства, – розмірковувала співдоповідач, **секретар Комітету з питань культури і духовності, ініціатор парламентських слухань Вікторія ДЕМ'ЯНЧУК.** – Чим можемо похвалитися після 20 років незалежності? Такими надзвичайно високими показниками: перше місце в світі за рівнем дитячого алкоголізму, перше місце серед країн Європи і Центральної Азії за поширенням ВІЛ серед дорослих, п'яте місце в світі за кількістю вживаного алкоголю на душу населення. Україна є другою після Чилі країною в світі, де курять понад 30 відсотків юнаків і дівчат у віці 13–15 років. Крім того, Україна посідає одне з перших місць у Європі за кількістю самогубств. За поширенням дитячої порнографії Україна також серед світових лідерів.

Міністр культури України Михайло КУЛИНЯК зазначив:

– В Україні сформовано наближене до європейських стандартів законодавство у сфері захисту суспільної моралі. Зокрема, це закони «Про захист суспільної моралі», «Про культуру», «Про кінематографію», «Про телебачення і радіомовлення», «Про інформацію», «Про рекламу». Окремі питання захисту суспільної моралі врегульовано також деякими актами Президента України, Кабінету Міністрів, Міністерства культури, Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення... Міністерство культури здійснює політику щодо захисту суспільної моралі шляхом формування та затвердження художніх рад, призначення керівників закладів і контролю за дотриманням ними умов контрактів, положення чинного законодавства. Про дівість цієї політики свідчить те, що **останніми роками випадків порушення вимог чинного законодавства щодо недопущення порнографії та пропаганди насильства в українських театральних-видовищних закладах не зафіксовано...** З метою недопущення на екрани кіно і телебачення фільмів порнографічного характеру і таких, що пропагують війну, насильство, жорстокість, фашизм, релігійну нетерпимість, при Держкіно працює експертна комісія з питань розповсюдження і демонстрування фільмів. Вона має право

Якщо ти отримаєш весь світ, але втрапиш душу, це не варто того. Справді

встановлювати індекс фільму, яким визначається глядацька аудиторія, надавати експертні висновки. На підставі висновку експертної комісії Держкіно має право відмовити в державній реєстрації фільмів та видачі прокатного посвідчення... У сфері образотворчого мистецтва головну відповідальність за дотримання норм законодавства про захист суспільної моралі несуть художні ради закладів культури (музеїв, галерей) та виставкові комітети і куратори мистецьких заходів. **Чітких критеріїв віднесення того чи іншого об'єкта образотворчого мистецтва до порнографії чи еротичним чином законодавством не встановлено, що деколи утруднює контроль за дотриманням норм суспільної моралі...** Необхідно вдосконалити законодавчу базу захисту суспільної моралі. Зокрема, слід розробити і закріпити в нормативних документах чіткі, однозначні критерії віднесення культурного продукту до такого, що має порнографічний характер, зокрема для різних видів кіно-, відеопродукції, театральних постановок, шоу-програм, творів образотворчого мистецтва тощо.

Микола ТОМЕНКО додає:

– Увага засобів масової інформації прикута до того, яка доля законопроекту, ухваленого в першому читанні. Готується друге читання, щоправда, не профільним Комітетом з питань культури і духовності, який готував слухання, а Комітетом з питань свободи слова. Вважаю, що автори законопроекту – це люди, котрі переживають за духовність, культуру, суспільну мораль, тому й внесли такий законопроект. Але **парламент не ухвалить такого законопроекту, що міститиме норми, які дозволятимуть забороняти діяльність засобів масової інформації, інтернет-видань без рішення суду, за службовою запискою якогось органу державної, виконавчої, центральної влади. Я в цьому абсолютно переконаний. Ми занадто довгий час пройшли, врегульовуючи законодавство, щоб зліквідувати цензуру, тому не відновиться в українській державі цензура навіть із міркувань суспільної моралі.**

Ті, хто виступив далі, обстоювали різні позиції. Проте всіх об'єднувала небайдужість.

Іван БЕХ, директор Інституту проблем виховання Національної академії педагогічних наук України, висловив занепокоєння істотним спотворенням емоційно-почуттєвої сфери в дітей та молоді й, зокрема, пригніченням почуття співпереживання:

– Агресія набула руйнівних форм у розв'язанні міжособистісних непорозумінь. Вони не можуть протистояти різним спокусам, нав'язуванню асоціальних стилів поведінки та її пропаганді, яка нерідко здійснюється всією індустрією мас-медіа. У результаті цього **набуває стійкої тенденція передчасного штучного пробудження сексуального потягу, він стає відчутним уже в молодших школярів, не кажучи вже про підлітків. Відтак підрастаюча особистість – розвивається за принципами Фрейда, а не законами вищої світської чи релігійної культури...** Ми шукаємо відповіді на запитання: чому сучасні юнаки та дівчата жорстокі? І не хочемо бачити цю жорстокість чи недбалість у своїх діях, у власному авторитаризмі чи повній байдужості. Адже **між правилами, проголошеними дорослими, та їхньою реальною поведінкою – прірва.**

Юрій МІРОШНИЧЕНКО, народний депутат України, Представник Президента України у Верховній Раді, запевнив, що коли суспільні й державні інститути не можуть ефективно протистояти навалі моральної деградації, цю місію виконує церква. А ще зазначив: «Президент України Віктор Янукович неодноразово і принципово порушував питання духовного відродження нації. Це не лише декларація – це зміст його політики».

Лілія ГРИГОРОВИЧ, народний депутат України, голова Союзу українок, розставила акценти:

– Громадянське суспільство, демократія – це моральність. Коли влада переступає цю межу, то можна закривати харківське телебачення чи одеське, чи робити рейдерську атаку на видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» й без змін до закону... Хотіла б наголосити на тому, що моральний політик – це той, що не бігає по фракціях, партіях і не змінює своєї політичної позиції... Моральний професор – той, що не бере хабарів. Моральний лікар – той, що вміє добре прооперувати, а не взяти гроші й загубити життя. Моральний журналіст і продюсер телеканала – це не той, що гнатиме шоу «міння жінку», «міння дитину», «міння зовнішність». А душу – поміняємо?.. Завершити хочу словами відомого музиканта Боба Марлі: «Якщо ти отримаєш весь світ, але втрапиш душу, це не варто того. Справді».

– Цілком логічно виникає запитання: чим керується влада, коли тотально на всій території зачищується українське слово – найвища фундаментальна цінність? Коли викорінюється українська культура? Коли світові демонструється неспроможність

мати свій національний телепродукт? Коли нас призвичаюють до духовного й фізичного жебрацтва... **У нашому суспільстві не правлять закон, культура, мораль, тут бере гору сила,** – не стримував емоцій **Павло МОВЧАН**, народний депутат України.

Маркіян ТРОФИМ'ЯК, єпископ, представник Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій, висловив переконання: «Коли йдеться про громаду, тут природна свобода особистості повинна бути гармонізована зі свободою ближніх, із благом усього суспільства».

Народний депутат України Олена БОНДАРЕНКО запитала:

– Якою є позиція уряду щодо ухвалення більшістю Верховної Ради 3 листопада закону, котрим скасовуються квоти на українську музику в ефірі та зменшуються квоти на національний аудіовізуальний продукт з 50 до 25 відсотків? У країнах Європи захищають своє, для національного продукту діють квоти на рівні 40–50 відсотків, в Україні український ринок передається в руки російському шоу- та медіабізнесу... А може, все-таки варто домогтися дотримання норм моралі та законів з боку можновладців?! А заодно і примусити належно фінансувати українську книгу, кіно, музику; забезпечити, скажімо, людські пенсії українським письменникам та митцям, котрих влада полюбляє називати «совістю нації», відновити, для початку, сільські клуби й бібліотеки. Всього цього, судячи з проекту Державного бюджету-2012, не передбачається. **Розмови про суспільну мораль ризикують залишитися балаканиною на загальні теми, коли на найвищих шаблях влади культивується аморальність.**

– Закон, який зараз розглядається і який є дуже контрверсійним, є предметом великої уваги, – зазначила **Інна БОГОСЛОВСЬКА**, народний депутат України. – Він має великі недоліки, які розуміються всім парламентом, тому я запевняю суспільство, що закон, якщо буде прийнятий, матиме вигляд, який не викличе навіть жодних натяків на можливість застосування цензури в Україні... **Глобалізація призводить до того, що весь світ вважає: їжа – це біг-мак, любов – це, вибачте, секс у під'їзді, а одяг – це джинси.** Це, на превеликий жаль, виклик до всіх націй і народів, не тільки до української нації. І це те, з чим треба працювати. **І треба доводити, що вареники смачніші, ніж біг-мак.** І це треба доводити, починаючи з сім'ї і завершуючи телебаченням і державною владою.

Василь КОСТИЦЬКИЙ, голова Національної експертної комісії

Істинна мораль починається там, де перестають гратися словами

Еротичний кожен твір мистецтва. Навіть казки Пушкіна мають еротичний підтекст.

56

з питань захисту суспільної моралі, мотивував актуальність роботи цього органу:

– Політична, фінансова, економічна, гуманітарна еліти, як загальнонаціональна, так і регіональна, будують своє життя і працю, цілковито ігноруючи можливу думку громадськості, традиційний коліс в Україні підхід «а що скажуть люди?»... 37 відсотків опитаних школярів готові вчинити правопорушення, бо так роблять їхні кумири з телебачення, з Інтернету. Це загрожує криміналізацією суспільства. Демократична влада не спроможна впоратися з кримінальним суспільством, яке загрожуватиме, якщо ці тенденції зберігатимуться. І в результаті **обрана сьогодні влада або та влада, яку ми оберемо завтра чи післязавтра, обов'язково поступиться місцем диктатурі, від якої першими постраждають ті, хто сьогодні сіє хаос...** Так, держава не може визначати за нас, що для кожного є моральне, справедливе чи не справедливе. Завдання держави – захищати суспільну мораль, і захисна функція ліберальної держави, демократичної держави, закріпленої в нашій Конституції, полягає в тому, щоб оберегати світоглядні основи життя суспільства від національної та релігійної ворожнечі, від українофобії і русофобії, антисемітизму й інших видів ксенофобії, расизму, пропаганди насильства й жорстокості, порнографії, як це визначено й іншими законодавчими актами. Тому, очевидно, потрібен і орган експертний, звичайно, не орган моральних суддів, а суддів-людей, які мають моральний авторитет і достатні професійні задатки для того, щоб визначати, чи є ознаки такої продукції в тому, що поширюється в інформаційній сфері й обвалюється на наші голови, чи немає.

Народний депутат України Володимир ДАНИЛЕНКО оперував фактами:

– У 1990 році в Україні було 24,5 тисячі дошкільних навчальних закладів, з них залишилося більш як 15 тисяч, до того ж 900 із них не працюють. Відвідуваність театрів зменшилася з 17,5 мільйона до 6,5 мільйона осіб, з 25 тисяч бібліотек залишилося 19 тисяч. Держава мала (вдумайтесь у цифри!) 27 тисяч кінотеатрів, їх сьогодні працює трохи більше 250. А хіба не є свідченням втрати моральних цінностей нашою молоддю подія, що відбувалися у Львові 9 травня цього року? Згадайте кадри, що облетіли весь світ, де молодь з неповагою здирає бойові нагороди з ветеранів Великої Вітчизняної війни, принижуючи їхню гідність. А найнебезпечнішим є те, що деякі політичні партії та їхні лідери використовують цю молодь для реалізації своїх політичних амбіцій.

Ставлення до спірного законопроекту висловив і **Лесь ТАНЮК, голова Національної спілки театральних діячів України, голова Всеукраїнського товариства «Меморіал»:**

– Перефразовуючи Альберта Швейцера, скажу: «Істинна мораль починається там, де перестають гратися словами». Пропонований закон в існуючому вигляді, власне, і є такою грою у моральність, де за наспіх зіпленими текстами «стирчать осячі вуха» приборкувачів свободи і прав людини. Бачимо відверту спробу посилити тиск на суспільство ще жорсткішою цензурою... Загальновизнано, що ситуація в Україні катастрофічна. 2012-й обіцяє стати «кроком колішчини і нових майданів», на жаль, уже не безкровних. Бо тоді йшлося про честь і гідність, а тепер ідеться про виживання голодної нації, про соціальне перенапруження української генетичної мережі. Культура, віра завжди були тими запобіжниками, які не давали цій мережі самознищитися, сьогодні ці перемикачі системно зліквідують. Для чого ви це робите, панове саможубці?.. Сьогодні, коли світ рухається в бік інноваційних держав на базі віри, культури й етики, коли в цьому наш єдиний рятунок, наша влада тотально демонструє держимордний хапальний інстинкт. Рейдерські атаки на бібліотеки і музеї, на галереї і майстерні художників, на заповідники і храми, на хорову капелу, книгарні «Сяйво» і «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», на кінотеатри...

Для чого нам в Україні оце людовбивче оспівування телевізійних ментів і братків? Ми ж цих братків бачимо на кожному кроці (*оплески*): в уряді, в партіях, в телешоу... Останнього віддушиною для українського інтелігента було радіо. Але й туди прийшла цензура. Прийшла не на шансон і не на гламурну пошлятину, прийшла туди, де говориться про речі серйозні.

Юрій ПАВЛЕНКО, Уповноважений Президента України з прав дитини, наголосив на безпрецедентному поширенні насильства над дітьми і нагальності боротьби з ним:

– Ніяке насильство стосовно дітей не може бути виправдане... Сьогодні Україна, на жаль, визнана одним із лідерів і центрів вироблення порнографічної продукції з використанням образу дитини. За оцінками Інтерполу, український ринок такої продукції оцінюється в 100 мільйонів доларів на рік... Ми повинні рекомендувати Кабінету Міністрів вивчити досвід інших країн щодо захисту суспільних цінностей у традиційних

та нових електронних медіапродуктах та послугах.

– Можна сказати, що на вітчизняних теренах немає проблеми суспільної моралі, бо вона майже відсутня як усталене суспільне явище. Тому виправляти суспільну мораль нам уже не на часі. Потрібно її заново й системно формувати... **Не може бути закону про мораль**, – заперчила присутніх **Ірина БЕЛОУСОВА, народний депутат України**. – У Верховній Раді існує значна кількість пропозицій про вдосконалення цього закону. Насправді ж треба його скасувати як нормативно-правовий акт. **При цьому важливо й необхідно постійно переглядати всі інші закони, враховуючи один базовий принцип: кожен закон не в праві порушувати визнані світом моральні норми. Суспільна мораль вища за будь-які прийняті владою закони. Вона не законом встановлюється, а має слугувати основою для створення самих законів.**

Ігор ГОРПИНЧЕНКО, президент Всеукраїнської громадської організації «Асоціація сексологів та андрологів України», повідомив:

– Я є членом Національної комісії з питань захисту суспільної моралі протягом одного року, але понад сорок років професійно займаюся проблемами сексології та сексопатології, є головним спеціалістом МОЗ України з проблем сексопатології... У своїй діяльності лікаря велику роль приділяю пропаганді сексологічних знань. Раніше про питання сексу не говорили взагалі, сьогодні м'ятник хитнувся в інший бік. Тепер майже будь-яка програма ТБ містить не тільки здоровий секс, а й скоріше збочення. Нині наша інформація сповнена насильства над дітьми, у тому числі сексуального, які засуджуються в будь-якій цивілізованій державі. Ставлення до порнографії навіть серед сексологів неоднозначне. Переважна більшість серйозних фахівців вважає, що порнографія на здорову людину не робить негативного впливу. Більше того, вона може бути використана в комплексному лікуванні деяких сексуальних розладів, вона дає змогу індивідууму подолати межі своїх сексуальних фантазій. Але порнографія в жодному разі не може поширюватися, особливо це стосується дітей... Важко визначити межу між еротикою та порнографією. Еротика – це відображення всього сексуального, насамперед у культурі. Еротичний кожен твір мистецтва. Навіть казки Пушкіна мають еротичний підтекст. Але на відміну від порнографії вони не мають на меті порушити сексуальність людини. **...Важко побудувати су-**

Прикриваючись інтересами дітей, законопроект не розглядає насправді їхні права, а намагається зайнятися батьківськими функціями, насаджуючи своє розуміння стосунків батьків і дітей.

часну економічно розвинену державу, але ще важче сформувані суспільство, пріоритетом якого є гуманізм і моральність.

– Система моральних цінностей поступається місцем системі ринкових цінностей. І з людського виміру витісняються такі поняття, як «любов», «доброта», «краса», «співчуття», «толерантність», «совість», – із сумом констатував **професор Житомирського державного університету Микола КОЗЛОВЕЦЬ**. – Дуже, на мій погляд, є важливим відродження культу чесної висококваліфікованої праці, її адекватної оплати. Аморально платити низьку заробітну плату за працю, не виплачувати заробітної плати.

Композитор, ректор Київського інституту музики імені Р. М. Глієра Олександр ЗЛОТНИК вів мову про те, що болить найбільше:

– Те саме телебачення чи ті самі FMки – це верстати, котрі друкують гроші, у яких є господарі і які за гроші продають душу. І там є багато інтелегентних, розумних людей, котрі прекрасно розуміють, наскільки важлива духовність, культура, мова, знання, але вони раби фінансів... У нас в інституті є жіночий хор під керівництвом Галини Горбатенко, який визнано найкращим у світі. Хто про це знає? Якби це був футбол, то на кожному розі про це кричали б... Коли ми говоримо про 25 відсотків українського музичного продукту, це морально чи аморально? Я вважаю, що це аморально... Українська пісня, народна пісня – це діаманти творчості людської. Узагалі інтелегенція – це нині найбільш хиткий елемент, тому що фінансово не стоїть міцно на ногах. Учителі – також проблема величезна.

Від імені тих, хто захищає права журналістів, виступив **Тарас ШЕВЧЕНКО, директор «Інституту Медіа Права»**:

– Питання моралі, духовності більшою мірою, на моє глибоке переконання, мають регулюватися не законами, а традицією, церквою, саморегулюванням. І коли черга доходить до законів, то тут якість є найбільшою ризику. 1961 року у Великій Британії прокуратура подала до суду про заборону книги «Коханець леді Чаттерлей», бо вважала, що ця книга може розбестити людей, які її читають. За три місяці після цього було продано, поки тривав розгляд, 3 мільйони примірників цієї книги, в 40 разів більше, ніж за триваліший час, коли вона продавалася до цього. Коли намагаються законами чи заборонами щось відрегулювати, то, як правило, в суспільстві це викликає лише протест і зворотну реакцію

і більший інтерес до продукту, який намагаються заборонити...

Пан Томенко зазначив, що закон, який передбачає масову інформацію, не пройде. Але ми так само побоюємося закону, який передбачає судову закриття. Добре, що нині більшість питань, котрі розглядають у комісії з моралі, не стосуються політичної тематики. Але тільки-но буде прийнятий такий закон, де гарантія, що завтра не прийде новий керівник і не закриє бодай декілька засобів масової інформації?.. Ми вважаємо, що такий закон не потрібен і є надзвичайно шкідливим.

Павло УНГУРЯН, народний депутат України, зауважив:

– Схиляюсь до думки, що саме експертна група з моральних високоосвічених людей, які сьогодні зібрані в цей колектив, – це хороша формула саме для того, щоб підказувати відповідальним регуляторам держави, що, на їхній погляд, було б доречно пропагувати чи знімати.

– Що ж реально забороняють у цьому суспільному злі – телебаченні? – запитала в аудиторії **виконавчий директор Асоціації «Індустріальний Телевізійний Комітет» Катерина КОТЕНКО**. – Ознайомтеся з цим списком, він просто «прекрасний». Зокрема, зауваження до випуску телесеріалу «Леся плюс Рома»... Де тут є всі ті страховиська, про які йшлося з цієї трибуни? Оце реально, чим займається НЕК... **Чому понад чотири з половиною мільйони гривень витрачається на існування державної комісії, яка забороняє «Леся плюс Рома», а не спрямовується на профілактику передовсім алкоголізму та наркоманії серед дітей?**

Навівши кілька фактів, **голова Комітету Інтернет Асоціації України з питань захисту прав людини та свободи слова Елліна ШНУРКО-ТАБАКОВА** констатувала:

– Новий законопроект збирається контролювати еротичну продукцію, що, безумовно, може призвести до можливості покарання будь-якого громадянина і бізнесу. І відкинути країну до кінця льодовикового періоду, оскільки початок цивілізації дивним чином збігається з появою наскальних еротичних малюнків... Прикриваючись інтересами дітей, законопроект не розглядає насправді їхні права, а намагається зайнятися батьківськими функціями, насаджуючи своє розуміння стосунків батьків і дітей. Колегіальність пропонуваного органу фактично знімає персональну відповідальність із членів комісії і робить можливими репресії проти будь-якого громадського діяча. Законопроект закладає

відхід у тінь цілих галузей економіки, більше того, частину вимог закону неможливо забезпечити технічно. І перший закон, і другий повністю не відповідають міжнародним конвенціям про права людини і захист дітей. Понад 20 асоціацій, громадських інститутів уже звернулися до Верховної Ради і Президента із закликом не допустити прийняття антиукраїнського закону. Фактично я представила їхню точку зору.

– Стосовно Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі. Я хочу їх захистити в тому розумінні, що вони взяли на себе часом невластиві функції з однієї простої причини: інші не виконують свої функції, – зауважив **Микола ТОМЕНКО**, підводячи ризик під запеклими дебатами. – Про аудіонаціональний продукт Олександр Злотник сказав: «український». Який «український»? Національний! Уже не йдеться про україномовний продукт. Давайте ж підтримаємо тих людей, які працюють у межах України – на телебаченні, на радіо, в культурі! Ми ж не ставили навіть умов, щоб це виготовлялося українською мовою. І все одно мало, виявляється, мало ми суди запрошуємо. До речі, ми ж теж мовчимо, тому що, напевно, вважаємо, що це правильно: у нас два стадіони на державні кошти відкрили й вирішили погуляти на славу – запросили виконавців по півмільйона. У нас же грошей немає куди подіти, треба півмільйона заплатити, щоб запросити співачку, яка комусь із чиновників подобається. У нас що, співаків немає і проблем у цій країні немає? Та запросіть на НСК наших зірок українського футболу, хай вони зіграють і покажуть дітям, як треба без грошей і без мільйонів, які платять легіонерам, захищати київське «Динамо» і захищати Україну... Є речі, які не регламентуються законом. Вони регламентуються серцем, совістю, головою.

Учасники слухань рекомендували Верховній Раді забезпечити прийняття проектів законів України про Концепцію державної інформаційної політики; про національний культурний продукт; про внесення змін до деяких законів України (щодо мораторію на приватизацію майна культурного призначення); про внесення змін до Закону України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України». А також – повернути на доопрацювання проект закону про внесення змін до Закону України «Про захист суспільної моралі».

Підготувала
Ольга КРАЦОВСЬКА.